

1 Banachovi prostori

1.1 Linearni vektorski prostori

Linearni vektorski prostori

Definicija 1.1. Neka je Φ ili skup realnih (\mathbb{R}) ili skup kompleksnih (\mathcal{C}) brojeva. Neprazan apstraktan skup V , snabdjeven sa dvije binarne operacije " + " : $V \times V \rightarrow V$ (sabiranje) i " . " : $\Phi \times V \rightarrow V$ (množenje skalarom) je (realan ili kompleksan) linearan vektorski prostor ako i samo ako su za sve $a, b \in \Phi$ i sve $u, v, w \in V$ zadovoljeni sljedeći uslovi:

1. $u + v \in V$ (zatvorenost operacije sabiranja)
2. $u + (v + w) = (u + v) + w$ (asocijativnost sabiranja)
3. $(\exists 0 \in V)(\forall u \in V) 0 + u = u$ (egzistencija neutralnog elementa za sabiranje)
4. $(\forall u \in V)(\exists u^* \in V) u + u^* = 0$ (egzistencija inverznog elementa za sabiranje)
5. $u + v = v + u$ (komutativnost sabiranja)
6. $a \cdot u \in V$ (zatvorenost operacije množenja sa skalarom)
7. $a(bu) = (ab)u$ (asocijativnost množenja sa skalarom)

8. $(\exists 1 \in \Phi)(\forall u \in V) 1 \cdot u = u$ (egzistencija neutralnog elementa za množenje skalarom)
9. $a \cdot (u + v) = a \cdot u + a \cdot v$ (distributivnost množenja skalarom u odnosu na sabiranje)
10. $(a + b) \cdot u = a \cdot u + b \cdot u$ (distributivnost u odnosu na sabiranje skalara)

Elemente skupa Φ nazivamo skalarima, a elemente skupa V nazivamo vektorima. Množenje skalarom, $a \cdot u$, uobičajeno zapisujemo sa au , a za izraz $u + (-v)$ koristimo kraći zapis sa $u - v$. Gornja definicija radi sa proizvoljnim apstraktnim skupom V , ne uzimajući u obzir o kakvoj vrsti elemenata je riječ. Tako skup V može biti skup realnih brojeva, ali takođe može biti skup beskonačnih nizova, skup integrabilnih funkcija, skup matrica i sl. U ispitivanju da li je V linearan vektorski prostor, prije ispitivanja svih gornjih deset osobina, uobičajeno je prvo ispitati

- Da li V sadrži nula element?
- Da li je V zatvoren u odnosu na operacije sabiranja i množenja skalarom?

Ukoliko je odgovor negativan na jedno od ovih pitanja, V nije linearan vektorski prostor.

Primjer 1.2. Za $1 \leq p < +\infty$, posmatrajmo prostor $l_p(\Phi)$, svih sa p -tim stepenom sumabilnih nizova u Φ (realnih za $\Phi = \mathbb{R}$ ili kompleksnih za $\Phi = \mathcal{C}$),

$$l_p(\Phi) = \left\{ x = (x_n)_{n \in \mathbb{N}} \mid x_n \in \Phi \ (n \in \mathbb{N}), \sum_{n \in \mathbb{N}} |x_n|^p < +\infty \right\}.$$

Za $x, y \in l_p(\Phi)$ i $\lambda \in \Phi$, neka je

$$x + y \stackrel{\text{def}}{=} (x_n + y_n)_{n \in \mathbb{N}}, \quad \lambda x \stackrel{\text{def}}{=} (\lambda x_n)_{n \in \mathbb{N}}.$$

Lako se provjerava da sa ovako definisanim operacijama $l_p(\Phi)$ zaista jeste linearan vektorski prostor.

Jedino nije jasna zatvorenost operacije "+", a to obrazlažemo sljedećim rasuđivanjem.

$$\sum_{i=1}^n |x_n + y_n|^p \leq \sum_{i=1}^n 2^p (|x_n|^p + |y_n|^p) \leq 2^p \left(\sum_{i=1}^{\infty} (|x_n|^p + \sum_{i=1}^{\infty} |y_n|^p) \right) < +\infty.$$

Na isti način možemo i na $l_\infty(\Phi)$ definisati operacije sabiranja i množenja skalarom, sa čime je i $l_\infty(\Phi)$ linearan vektorski prostor.

1.2 Normirani prostori

Definicija 1.3. Neka je X linearan vektorski prostor na kome je definisana funkcija $\|\cdot\| : X \rightarrow \mathbb{R}^+ \cup \{0\}$, sa sljedećim osobinama:

1. $(\forall x \in X) \ \|x\| \geq 0$,
2. $\|x\| = 0$, ako i samo ako $x = 0$,
3. $(\forall \lambda \in \Phi)(\forall x \in X) \ \|\lambda x\| = |\lambda| \|x\|$,
4. $(\forall x, y \in X) \ \|x + y\| \leq \|x\| + \|y\|$.

Tada za funkciju $\|\cdot\|$ kažemo da je norma na X , a za X kažemo da je normiran linearan vektorski prostor.

Primjer 1.4. Primjeri normi na nekim poznatim nam skupovima:

1. Za $x \in c$ ili $x \in c_0$, $\|x\| = \sup_{n \in \mathbb{N}} |x_n|$.
2. Za $x \in l_p$ ($1 \leq p < \infty$), $\|x\| = \left(\sum_{i=1}^{\infty} |x_i|^p \right)^{\frac{1}{p}}$.
3. Za $x \in l_\infty$, $\|x\| = \sup_{n \in \mathbb{N}} |x_n|$.
4. Za $x \in C[a, b]$, $\|x\| = \max_{a \leq t \leq b} |x(t)|$.
5. Za $x \in L_p(\Omega)$ ($1 \leq p < \infty$), $\|x\| = \left(\int_{\Omega} |x(t)|^p dt \right)^{\frac{1}{p}}$.

Definišimo sada pomoću norme, funkciju $d : X \times X \rightarrow \mathbb{R}^+ \cup \{0\}$, na sljedeći način

$$d(x, y) = \|x - y\| , \quad x, y \in X .$$

Nije teško provjeriti da ovako definisana funkcija zadovoljava sve uslove za metriku, pa je na ovaj način uvedena metrika na X , za koju kažemo da je inducirana normom u datom prostoru. Samim tim imamo da je svaki normirani linearan vektorski prostor ujedno i metrički prostor, te sve što je rečeno za metričke prostore vrijedi i za normirane prostore.

Definicija 1.5. Dva normirana prostora $(X, \|\cdot\|)$ i $(Y, \|\cdot\|)$ su izometrički izomorfolni, ili jednostavnije izometrični, ako postoji izomorfizam $f : X \rightarrow Y$, takav da za proizvoljan $x \in X$ vrijedi

$$\|f(x)\|_Y = \|x\|_X .$$

1.3 Banachovi prostori

Iz metričkih prostora preuzimamo i definiciju kompletnosti, tj. normirani prostor je kompletan, ako je u njemu svaki Cauchyjev niz konvergentan.

Definicija 1.6. Kompletan, normiran, linearan vektorski prostor se naziva Banachov prostor.

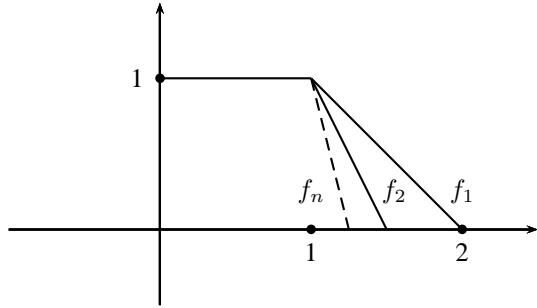
Primjer 1.7. Neki od standardnih primjera Banachovih prostora su c , c_0 , l_p ($1 \leq p \leq \infty$), $C[a, b]$, $L_p[a, b]$, na kojima su norme uvedene kao u Primjeru 1.4.

Primjer 1.8. Posmatrajmo skup $C[0, 2]$, neprekidnih funkcija na segmentu $[0, 2]$. Za $x \in C[0, 2]$ stavimo

$$\|x\| = \int_0^2 |x(t)| dt ,$$

čime smo definisali normu na $C[0, 2]$. Posmatrajmo sada sljedeći niz funkcija

$$f_n(x) = \begin{cases} 1 & ; \quad x \in [0, 1) \\ 1 + n - nx & ; \quad x \in \left[1, 1 + \frac{1}{n}\right] \\ 0 & ; \quad x \in \left(1 + \frac{1}{n}, 2\right] \end{cases}, \quad n \in \mathbb{N}.$$

Za proizvoljne $n, m \in \mathbb{N}$, $n \neq m$, imamo

$$\|f_n - f_m\| = \frac{1}{2} \left| \frac{1}{n} - \frac{1}{m} \right| \rightarrow 0, \quad (n, m \rightarrow \infty).$$

Dakle, $(f_n)_{n \in \mathbb{N}}$ je Cauchyjev niz. Međutim, očigledno da $f_n \rightarrow f^*$ ($n \rightarrow \infty$), gdje je

$$f^*(x) = \begin{cases} 1 & ; \quad x \in [0, 1) \\ 0 & ; \quad x \in [1, 2] \end{cases}$$

ali $f^* \notin C[0, 2]$, tj. dati Cauchyjev niz nije konvergentan.

Teorema 1.9. Svaki normiran linearan vektorski prostor se može kompletirati, tj. za svaki normiran linearan vektorski prostor X , postoji kompletan normiran linearan vektorski prostor \overline{X} , takav da je X svuda gust u \overline{X} .

Definicija 1.10. Neka je X Banachov prostor i neka je $Y \subseteq X$. Ako je Y sam za sebe Banachov prostor u odnosu na algebarsku i metričku strukturu koju u njemu inducira odgovarajuća struktura iz X , kažemo da je Y Banachov potprostor od X .

Lema 1.11. Svaki zatvoreni vektorski potprostor Banahovog prostora je Banachov potprostor.

Teorema 1.12. Svaka dva konačnodimenzionalna linearna vektorska prostora, iste dimenzije, su izomorfni.

Posljedica 1.13. Svaki konačnodimenzionalan normiran linearan vektorski prostor je kompletan.

2 Linearni operatori

Neka su X i Y dva proizvoljna prostora. Preslikavanje $A : X \rightarrow Y$ nazivamo operator, pri čemu koristimo standardnu definiciju preslikavanja. Dakle, pod terminom operator podrazumijevamo najopštiji oblik preslikavanja, tj. kada se područje originala nalazi u proizvoljnem prostoru X , a područje slike u proizvolnjem prostoru Y .

Sa $D_A \subseteq X$ ćemo označavati domen preslikavanja operatora A i podrazumijevamo da je on linearan vektorski prostor. Sa $R_A \subseteq Y$ (ili sa $\text{Rang}(A)$) označavamo područje slike ili kodomen operatora A . Za $x \in X$, djelovanje operatora A uobičajeno ćemo zapisivati sa Ax , umjesto $A(x)$.

Definicija 2.1. Za operator $A : X \rightarrow Y$ kažemo da je aditivan ako i samo ako za proizvoljne $x_1, x_2 \in D_A \subseteq X$, vrijedi

$$A(x_1 + x_2) = Ax_1 + Ax_2 .$$

Definicija 2.2. Za operator $A : X \rightarrow Y$ kažemo da je homogen ako i samo ako vrijedi

$$(\forall x \in D_A \subseteq X)(\forall \lambda \in \Phi) A(\lambda x) = \lambda Ax .$$

Definicija 2.3. Za operator $A : X \rightarrow Y$ kažemo da je linearan operator ako i samo ako je on istovremeno aditivan i homogen, tj. ako vrijedi

$$(\forall x_1, x_2 \in D_A \subseteq X)(\forall \lambda, \mu \in \Phi) A(\lambda x_1 + \mu x_2) = \lambda Ax_1 + \mu Ax_2 .$$

Definicija 2.4. Neka je $A : X \rightarrow Y$ linearan operator. Skup

$$\text{Ker}(A) = \{x \in X \mid Ax = 0\} ,$$

nazivamo jezgro operatora ili nul-prostor operatora. Skup

$$\text{Rang}(A) = \{y \in Y \mid (\exists x \in X) f(x) = y\} ,$$

nazivamo rang operatora A .

Teorema 2.5. Neka je $A : X \rightarrow Y$ linearan operator. Tada vrijedi:

1. $\text{Ker}(A)$ je potprostor od X .
2. $\text{Rang}(A)$ je potprostor od Y .
3. Ako su X i Y konačnodimenzionalni prostori onda je

$$\dim(X) = \dim(\text{Ker}(A)) + \dim(\text{Rang}(A)) .$$

Definicija 2.6. Za linearan operator $A : X \rightarrow Y$ kažemo da je neprekidan u tački $x_0 \in D_A$ ako i samo ako za svaku okolinu V tačke Ax_0 , postoji okolina U tačke x_0 , tako da je za svako $x \in U$, $Ax \in V$.

Ako su X i Y metrički prostori, gornju definiciju iskazujemo sa

$$(\forall \varepsilon > 0)(\exists \delta = \delta(\varepsilon) > 0)(\forall x \in D_A)(d_X(x, x_0) < \delta \Rightarrow d_Y(Ax, Ax_0) < \varepsilon),$$

a u normiranim prostorima sa

$$(\forall \varepsilon > 0)(\exists \delta = \delta(\varepsilon) > 0)(\forall x \in D_A)(\|x - x_0\|_X < \delta \Rightarrow \|Ax - Ax_0\|_Y < \varepsilon).$$

Kažemo da je linearan operator neprekidan na skupu D ako je neprekidan u svakoj tački skupa D .

Definicija 2.7. Neka je $A : X \rightarrow Y$ linearan operator. Kažemo da je A ograničen linearan operator ako važi

$$(\exists M > 0)(\forall x \in X) \|Ax\|_Y \leq M \|x\|_X. \quad (1)$$

Infimum svih brojeva M za koje važi (1) nazivamo norma operatora A i označavamo je sa $\|A\|_{X \rightarrow Y}$ ili jednostavno sa $\|A\|$, podrazumijevajući djelovanje operatora. Linearan operator je ograničen ukoliko mu je norma konačna i pri tome onda vrijedi

$$(\forall x \in X) \|Ax\|_Y \leq \|A\|_{X \rightarrow Y} \|x\|_X.$$

Teorema 2.8. *Linearan operator je neprekidan ako i samo ako je ograničen.*

Teorema 2.9. *Neka je $A : X \rightarrow Y$ linearan operator. Operator A je neprekidan ako i samo ako ograničene skupove iz X preslikava u ograničene skupove u Y .*

U ispitivanju ograničenosti proizvoljnog operatora $A : X \rightarrow Y$ prvo nastojimo pokazati da za svako $x \in X$ vrijedi $\|Ax\| \leq M\|x\|$, za neko $M > 0$ (po mogućnosti najbolju aproksimaciju), čime ustvari pokažemo ograničenost operatora ($\|A\| \leq M$). Pokazati da je $\|A\| = M$ znači naći konkretni element $x' \in X$, za koga je $\|Ax'\| = M\|x'\|$. Ovo bi značilo da je $\|A\| \geq M$, što sa ranije pokazanim daje ukupno $\|A\| = M$.

Primjer 2.10. Posmatrajmo operator $T : L_2(a, b) \rightarrow L_2(a, b)$ ($a, b \in \mathbb{R}$, $a < b$), zadat sa

$$Tx(t) = f(t)x(t),$$

gdje je $f \in C[a, b]$. Linearnost se jednostavno pokazuje, a za ograničenost imamo

$$\begin{aligned} \|Tx\| &= \left(\int_a^b |f(t)x(t)|^2 dt \right)^{\frac{1}{2}} = \left(\int_a^b |f(t)|^2 |x(t)|^2 dt \right)^{\frac{1}{2}} \\ &\leq \max_{a \leq t \leq b} |f(t)| \left(\int_a^b |x(t)|^2 dt \right)^{\frac{1}{2}}. \end{aligned}$$

Dakle, $\|Tx\|_{L_2(a, b)} \leq \|f\|_{C[a, b]} \|x\|_{L_2(a, b)}$, iz čega onda imamo $\|T\| \leq \|f\|_{C[a, b]}$.

Kako je f neprekidna funkcija na segmentu $[a, b]$, postoji $c \in [a, b]$ u kojoj funkcija uzima maksimalnu vrijednost (ne gubeći na opštosti, neka je $c \in (a, b)$). Za $n \in \mathbb{N}$, posmatrajmo funkcije

$$x_n(t) = \begin{cases} 1 & ; |t - c| < \frac{1}{n} \\ 0 & ; \text{inače} \end{cases}$$

Tada imamo

$$\frac{\|Tx_n\|}{\|x_n\|} = \frac{n}{2} \left(\int_{c-\frac{1}{n}}^{c+\frac{1}{n}} |f(t)|^2 dt \right)^{\frac{1}{2}} \rightarrow |f(c)|, (n \rightarrow \infty),$$

zato što je f neprekidna funkcija. Iz ovoga onda zaključujemo da je

$$\|T\| = |f(c)| = \max_{a \leq t \leq b} |f(t)| = \|f\|_{C[a, b]}.$$

Skup svih ograničenih linearnih operatora koji djeluju sa prostora X u prostor Y označavat ćemo sa $\mathcal{L}(X, Y)$. Na $\mathcal{L}(X, Y)$ možemo definisati operacije sabiranja i množenja skalarom. Neka su $A, B \in \mathcal{L}(X, Y)$ i neka je $\lambda \in \Phi$. Za $x \in X$ definišemo

$$(A + B)x \stackrel{\text{def}}{=} Ax + Bx, (\lambda A)x \stackrel{\text{def}}{=} \lambda Ax.$$

Pri tome je $D_{A+B} = D_A \cap D_B$ i $D_{\lambda A} = D_A$. Neka su $x, y \in X$ i $\lambda, \mu, \alpha \in \Phi$. Tada imamo

$$\begin{aligned} (A + B)(\lambda x + \mu y) &= A(\lambda x + \mu y) + B(\lambda x + \mu y) \\ &= \lambda Ax + \mu Ay + \lambda Bx + \mu By \\ &= \lambda(A + B)x + \mu(A + B)y, \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \alpha A(\lambda x + \mu y) &= \alpha(\lambda Ax + \mu Ay) \\ &= \alpha \lambda Ax + \alpha \mu Ay \\ &= \lambda(\alpha A)x + \mu(\alpha A)y. \end{aligned}$$

Dakle, $A + B$ i αA su linearni operatori. Osim toga vrijedi

$$\|(A + B)x\| = \|Ax + Bx\| \leq \|Ax\| + \|Bx\| \leq (\|A\| + \|B\|) \|x\|, x \in X,$$

i

$$\|(\alpha A)x\| \leq |\alpha| \|A\| \|x\|,$$

pa zaključujemo da su oni i ograničeni operatori, tj. $A + B, \alpha A \in \mathcal{L}(X, Y)$, čime smo pokazali da je $\mathcal{L}(X, Y)$ linearan vektorski prostor. Šta više, vrijedi

Teorema 2.11. *Neka je X proizvoljan normirani prostor i Y Banachov prostor. $\mathcal{L}(X, Y)$ je Banachov prostor.*

2.1 Inverzni operator

Neka je $A : X \rightarrow Y$ linearan operator čiji je domen $D_A \subseteq X$ i kodomen $R_A \subseteq Y$. Ukoliko za svako $y \in R_A$, jednačina $y = Ax$ ima jedinstveno rješenje $x \in D_A$, onda kažemo da postoji inverzno preslikavanje, u oznaci A^{-1} , preslikavanja A i zapisujemo $x = A^{-1}y$. Pri tome je $D_{A^{-1}} = R_A$ i $R_{A^{-1}} = D_A$. Dakle, za postojanje inverzog operatora linearog operatora $A : D_A \rightarrow R_A$, dovoljno je da A bude injektivno preslikavanje.

Teorema 2.12. *Ako postoji, inverzni operator linearog operatora je i sam linearan operator.*

Teorema 2.13. *Ako postoji inverzni operator operatora A , onda vrijedi $(A^{-1})^{-1} = A$.*

Teorema 2.14. *Neka je $A : X \rightarrow Y$ linearan operator. A ima ograničen inverzan operator na R_A ako i samo ako vrijedi*

$$(\exists m > 0)(\forall x \in X) \|Ax\| \geq m \|x\|. \quad (2)$$

Pri tome vrijedi $\|A^{-1}\| \leq \frac{1}{m}$.

Lema 2.15. *Neka je M svuda gust skup u Banachovom prostoru X . Tada se svaki nenula vektor $x \in X$ može prikazati u formi*

$$x = \sum_{n=1}^{\infty} x_n,$$

gdje su $x_n \in M$ ($n \in \mathbb{N}$), takvi da je

$$\|x_n\| \leq \frac{3}{2^n} \|x\|, \quad n \in \mathbb{N}.$$

Teorema 2.16. *Banachov teorem o inverznom operatoru* Neka je A ograničen linearan operator koji obostrano jednoznačno preslikava Banachov prostor X na Banachov prostor Y . Tada je i inverzni operator A^{-1} takođe ograničen.

3 Linearni funkcionali

Izučavajući operatore i njihove osobine, mi smo ustvari posmatrali preslikavanja sa proizvoljnog prostora X u proizvoljan prostor Y . Ukoliko prostor Y preciziramo, to jest ukoliko je $Y = \mathbb{R}$ ili $Y = \mathcal{C}$, onda takvim operatorima dajemo poseban naziv.

Neka je X proizvoljan linearan prostor. Preslikavanje $f : X \rightarrow \Phi$, gdje je $\Phi = \mathbb{R}$ ili $\Phi = \mathcal{C}$, nazivamo funkcional. Dakle, funkcionali su specijalna vrsta operatora, pa sve iskazano o operatorima vrijedi i za funkcionale. Tako imamo, za funkcional $f : X \rightarrow$

Φ kažemo da je aditivan, ako za proizvoljne $x, y \in X$ vrijedi $f(x+y) = f(x) + f(y)$, a ako i za proizvoljan $\lambda \in \Phi$ vrijedi

$$f(\lambda x) = \lambda f(x),$$

kažemo da je funkcional homogen. Za homogen i aditivan funkcional jednostavno kažemo da je linearan funkcional. I normu funkcionala definišemo kao normu operatora, stim da normu u kodomenu zamjenjujemo sa modulom,

$$\|f\| = \sup_{x \in X \setminus \{0\}} \frac{|f(x)|}{\|x\|} = \sup_{\|x\| \leq 1} \frac{|f(x)|}{\|x\|} = \sup_{\|x\|=1} |f(x)|.$$

Primjer 3.1. Neka je $a = (a_1, a_2, \dots, a_n) \in \mathbb{R}^n$ proizvoljan fiksani element. Tada je sa

$$f(x) = \sum_{i=1}^n a_i x_i, \quad x = (x_1, x_2, \dots, x_n),$$

definisan linearan funkcional $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$.

Primjer 3.2. Neka je $x \in C[a, b]$ proizvoljan. Tada je sa

$$f(x) = \int_a^b x(t) dt,$$

definisan linearan funkcional $f : C[a, b] \rightarrow \mathbb{R}$.

Za fiksirano $t_0 \in [a, b]$, sa

$$g(x) = x(t_0)$$

je takođe definisan linearan funkcional na $C[a, b]$.

Primjer 3.3. Na prostoru l_p ($1 \leq p \leq +\infty$) primjer linearnog funkcionala je

$$f(x) = x_k, \quad k \in \mathbb{N},$$

gdje je $x = (x_k)_{k \in \mathbb{N}} \in l_p$.

Skup svih linearnih neprekidnih funkcionala, definisanih na normiranom linearnom vektorskom prostoru X , označavamo sa X^* . Dakle, saglasno odgovarajućem skupu za operatore imamo $X^* = \mathcal{L}(X, \Phi)$. Na osnovu Teorema 2.11, prostor X^* je Banachov prostor jer je Φ takav, i nazivamo ga *dualni*, *adjungovani* ili *konjugovani* prostor prostora X .

3.1 Geometrijski smisao

Neka je $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ proizvoljan linearan funkcional definisan na linearnom vektorskom prostoru X . Posmatrajmo sve elemenata $x \in X$ koji zadovoljavaju jednačinu

$$f(x) = 0.$$

Skup svih ovakvih $x \in X$ nazivamo jezgro funkcionala f i označavamo ga sa

$$Ker(f) = \{x \in X \mid f(x) = 0\} .$$

Jezgro funkcionala je vektorski potprostor prostora X . Zaista, za $x, y \in Ker(f)$ i za proizvoljne $\lambda, \mu \in \Phi$ imamo

$$f(\lambda x + \mu y) = \lambda f(x) + \mu f(y) = 0 .$$

Međutim, jezgro funkcionala ne mora biti potprostor prostora X , tj. on nije obavezno zatvoren skup. Šta više, vrijedi

Teorema 3.4. *Neka je X normiran prostor i f linearan funkcional na X . f je ograničen ako i samo ako je $Ker(f)$ zatvoren skup.*

Posljedica 3.5. *Neka je f linearan funkcional na normiranom prostoru X . f je neograničen funkcional ako i samo ako $Ker(f)$ je pravi podskup od X i svuda gust u X .*

Lema 3.6. *Neka je f proizvoljan netrivijalan, ograničen linearan funkcional na linearном vektorskem prostoru X . Kodimenzija potprostora $Ker(f)$ jednaka je 1.*

Ukoliko dva funkcionala imaju ista jezgra, onda su oni proporcionalni. Zaista, neka za linearne funkcionele f i g vrijedi $Ker(f) = Ker(g)$. Neka je x_0 takav da je $f(x_0) = 1$. Tada na osnovu dokaza gornje leme imamo za proizvoljno x

$$x = f(x)x_0 + y, \quad y \in Ker(f) = Ker(g) .$$

Djelujmo funkcionalom g na x , dobijamo

$$g(x) = f(x)g(x_0) + g(y) = f(x)g(x_0) .$$

Ako bi sada imali da je $g(x_0) = 0$, to bi značilo da je funkcional g identički jednak nuli, ali onda bi zbog jednakosti jezgara i funkcional f bio identički jednak nuli, što nije moguće zbog izbora elementa x_0 . Dakle $g(x_0) \neq 0$, a to onda znači $\frac{g(x)}{f(x)} = g(x_0)$, za proizvoljno x .

Lema 3.7. *Neka je X linearan vektorski prostor i L njegov potprostor kodimenzije 1. Tada postoji ograničen linearan funkcional na X , takav da je $Ker(f) = L$.*

Neka je L potprostor prostora X , kodimenzije 1. Tada L predstavlja hiperpovrš u prostoru X . Međutim, svaka klasa ekvivalencije iz X/L takođe predstavlja hiperpovrš datog prostora i to "paralelnu" potprostoru L . Pri tome pod "paralelnošću" ovdje podrazumijevamo da se svaka od tih klasa može dobiti paralelnim pomjeranjem ili translacijom potprostora L za neki vektor $x_0 \in X$,

$$\xi \in X/L, \quad \xi = L + x_0 = \{y \mid y = x + x_0, \quad x \in L\} .$$

Ako je $x_0 \in L$, tada je $\xi = L$. U suprotnom, tojest ako $x_0 \notin L$, onda je $\xi \neq L$.

Lema 3.8. *Neka je f proizvoljan netrivijalan, ograničen linearan funkcional na X . Tada je skup*

$$H = \{x \in X \mid f(x) = 1\} ,$$

hiperpovrš u prostoru X , šta više, paralelna je potprostoru $Ker(f)$.

3.2 Hahn-Banachov teorem

U svakom Banachovom prostoru preslikavanje identički jednako nuli, predstavlja jedan ograničen linearan funkcional. Postavlja se pitanje, da li postoje i drugi, netrivijalni funkcionali na proizvoljnom Banachovom prostoru?

Ako postoje, mogu li im se unaprijed pripisati, i u kojoj mjeri, izvjesne osobine? Specijalno, postoji li ograničen linearan funkcional jednak nuli na nekom pravom potprostoru Banachovog prostora, a da pri tome ne isčešava na čitavom prostoru? Na sva ova pitanja egzistencije, odgovor nam daje Hahn-Banachov teorem o produženju linearog ograničenog funkcionala. Bez ovog teorema, današnja funkcionalna analiza bi bila sasvim drugačija. Po svojoj eleganciji i jačini, Hahn-Banachov teorem je omiljen u matematičkim krugovima. Neki od "nadimaka" ovog teorema su "Analitička forma aksioma izbora" i "Krunski dragulj funkcionalne analize". Neophodan je alat u funkcionalnoj analizi, ali i u drugim oblastima matematike, kao što su teorija upravljanja, konveksno programiranje, teorija igara, neophodan je u dokazu egzistencije Greenove funkcije, u formulaciji termodinamike i sl.

Teorema 3.9 (Hahn-Banachov teorem, realan slučaj). *Neka je X realan Banachov prostor i neka je L lineal u X . Neka je na L definisan ograničen linearan funkcional f . Tada postoji ograničen linearan funkcional f^* , definisan na cijelom X , takav da vrijedi*

- $(\forall x \in L) f^*(x) = f(x)$ i
- $\|f^*\| = \|f\|$.

Posljedice Hahn-Banacha

Teorema 3.10. *Neka je x_0 proizvoljan nenula element prostora X . Tada na X postoji linearan funkcional f^* , takav da vrijedi*

- $\|f^*\| = 1$.
- $f^*(x_0) = \|x_0\|$.

Teorema 3.11. *Neka je X Banachov prostor i neka je L pravi potprostor od X . Neka je $x_0 \in X \setminus L$. Tada postoji ograničen linearan funkcional f^* na X , takav da vrijedi*

- $\|f^*\| = 1$.
- $f^*(x_0) = d = d(x_0, L)$.
- $(\forall x \in L) f^*(x) = 0$.

Teorema 3.12. *Neka je X Banachov prostor i neka su $x, y \in X$. Ako za svaki $f \in X^*$ vrijedi $f(x) = f(y)$, tada je $x = y$.*

3.3 Reprezentacije ograničenih linernih funkcionala

Teorema 3.13. Neka je X konačnodimenzionalan vektorski prostor dimenzije n nad poljem Φ . Neka je $\{e_1, e_2, \dots, e_n\}$ baza od X i neka su a_1, a_2, \dots, a_n proizvoljni elementi iz Φ . Tada postoji jedinstven linearan funkcional $f : X \rightarrow \Phi$ takav da vrijedi

$$f(e_i) = a_i, \quad (i = 1, 2, \dots, n).$$

Navedeni teorem nam ustvari govori da je reprezentacija linearog funkcionala $f : X \rightarrow \Phi$ na konačnodimenzionalnom prostoru X data sa

$$f(x) = \sum_{i=1}^n \xi_i a_i, \quad (3)$$

gdje je $x = \sum_{i=1}^n \xi_i e_i \in X$ i $a_1, a_2, \dots, a_n \in \Phi$. Reprezentacija linearog funkcionala f na konačnodimenzionalnom vektorskem prostoru se može prikazati i u matričnom obliku. Neka je $x \in X$ proizvoljan vektor konačnodimenzionalnog prostora X . Prikazimo ga u obliku matrice formata " $n \times 1$ ",

$$x = \begin{bmatrix} \xi_1 \\ \xi_2 \\ \vdots \\ \xi_n \end{bmatrix}.$$

Sa "a" označimo matricu vrstu " $1 \times n$ ",

$$a = [a_1 \ a_2 \ \dots \ a_n],$$

gdje su a_1, a_2, \dots, a_n dati skalari iz Φ . Proizvod ovih matrica definiše linearan funkcional na X , tj.

$$f(x) = [a_1 \ a_2 \ \dots \ a_n] \begin{bmatrix} \xi_1 \\ \xi_2 \\ \vdots \\ \xi_n \end{bmatrix}, \quad (4)$$

$$f(x) = a_1 \xi_1 + a_2 \xi_2 + \dots + a_n \xi_n.$$

Primjer 3.14. Preslikavanje $f : \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}$, zadato sa $f(x) = 2\xi_1 - \xi_2 + 4\xi_3$, je linearan funkcional.

Neka su $x = \sum_{i=1}^3 \xi_i e_i$ i $y = \sum_{i=1}^3 \eta_i e_i$ dva proizvoljna vektora iz \mathbb{R}^3 . Tada je, prema definiciji preslikavanja f ,

$$f(x) = 2\xi_1 - \xi_2 + 4\xi_3,$$

$$f(y) = 2\eta_1 - \eta_2 + 4\eta_3 .$$

Sa $e_1 = (1, 0, 0)$, $e_2 = (0, 1, 0)$, $e_3 = (0, 0, 1)$ označimo vektore baze prostora \mathbb{R}^3 . Odavde, na osnovu Teorema 3.13, vidimo da je $f(e_1) = 2$, $f(e_2) = -1$, $f(e_3) = 4$.

Neka su $\lambda, \mu \in \mathbb{R}$ proizvoljni. Tada je

$$\begin{aligned}\lambda x + \mu y &= \lambda\xi_1 e_1 + \lambda\xi_2 e_2 + \lambda\xi_3 e_3 + \mu\eta_1 e_1 + \mu\eta_2 e_2 + \mu\eta_3 e_3 \\ &= (\lambda\xi_1 + \mu\eta_1)e_1 + (\lambda\xi_2 + \mu\eta_2)e_2 + (\lambda\xi_3 + \mu\eta_3)e_3 ,\end{aligned}$$

pa je

$$\begin{aligned}f(\lambda x + \mu y) &= f((\lambda\xi_1 + \mu\eta_1)e_1 + (\lambda\xi_2 + \mu\eta_2)e_2 + (\lambda\xi_3 + \mu\eta_3)e_3) \\ &= (\lambda\xi_1 + \mu\eta_1)f(e_1) + (\lambda\xi_2 + \mu\eta_2)f(e_2) + (\lambda\xi_3 + \mu\eta_3)f(e_3) \\ &= 2(\lambda\xi_1 + \mu\eta_1) - (\lambda\xi_2 + \mu\eta_2) + 4(\lambda\xi_3 + \mu\eta_3) \\ &= \lambda(2\xi_1 - \xi_2 + 4\xi_3) + \mu(2\eta_1 - \eta_2 + 4\eta_3) \\ &= \lambda f(x) + \mu f(y) .\end{aligned}$$

Kako ovo vrijedi za proizvoljne vektore $x, y \in \mathbb{R}^3$ i proizvoljne skalare $\lambda, \mu \in \mathbb{R}$, zaključujemo da je dato preslikavanje f linearan funkcional na \mathbb{R}^3 .

Reprezentacije na Banachovim prostorima

Teorema 3.15. Ograničen linearan funkcional f na prostoru ℓ_p , ($1 < p < +\infty$) ima reprezentaciju

$$f(x) = \sum_{i=1}^{\infty} \xi_i \eta_i ,$$

gdje je $x = (\xi_i)_{i \in \mathbb{N}} \in \ell_p$, $y = (\eta_i)_{i \in \mathbb{N}} \in \ell_q$, $\left(\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1\right)$, pri čemu je $\|f\| = \|y\|_{\ell_q}$. Funkcionalom f na ℓ_p , tačka $y \in \ell_q$ je jednoznačno određena.

Teorema 3.16. Ograničen linearan funkcional f na prostoru ℓ_1 ima reprezentaciju

$$f(x) = \sum_{i=1}^{\infty} \xi_i \eta_i ,$$

gdje je $x = (\xi_i)_{i \in \mathbb{N}} \in \ell_1$, $y = (\eta_i)_{i \in \mathbb{N}} \in \ell_\infty$ i pri tome je $\|f\| = \|y\|$. Funkcionalom $f \in \ell_1^*$ jednoznačno je određen element $y \in \ell_\infty$.

Teorema 3.17. Ograničen linearan funkcional f na prostoru c_0 ima reprezentaciju

$$f(x) = \sum_{i=1}^{\infty} \eta_i \xi_i ,$$

gdje je $y = (\eta_i)_{i \in \mathbb{N}} \in \ell_1$ i $\|f\| = \|y\|$. Funkcionalom $f \in c_0^*$ tačka $y \in \ell_1$ jednoznačno je određena.

Teorema 3.18. *Ograničen linearan funkcional f na $C[a, b]$ ima reprezentaciju*

$$f(x) = \int_a^b x(t)dg(t),$$

gdje je $x(t) \in C[a, b]$, $g(t)$ funkcija ograničene varijacije na $[a, b]$ koja se anulira u tački $t = a$ i pri tome je

$$\|f\| = V_a^b(g).$$

Primjedba 3.19. *Funkcional f na $C[a, b]$ ne određuje jednoznačno funkciju ograničene varijacije g .*

Teorema 3.20. *Ograničen linearan funkcional f na $L_p(a, b)$ ($1 < p < +\infty$) ima reprezentaciju*

$$f(x) = \int_a^b y(t)x(t)dt,$$

gdje je $y \in L_q(a, b)$, $\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1$ i pri tome je

$$\|f\| = \|y\|.$$

Funkcionalom f na L_p , funkcija y u L_q jednoznačno je određena.

Teorema 3.21. *Ograničen linearan funkcional f na prostoru $L(a, b)$ ima reprezentaciju*

$$f(x) = \int_a^b x(t)y(t)dt,$$

gdje je $y \in L_\infty(a, b)$ i $\|f\| = \|y\|_{L_\infty}$. *Funkcionalom f na L funkcija $y \in L_\infty(a, b)$ jednoznačno je određena.*

Konjugovani prostori i operatori

Kao što smo vidjeli u sekciji o linearnim operatorima, sa $\mathcal{L}(X, Y)$ označavali smo skup svih ograničenih linearnih operatora sa prostora X u prostor Y , gdje smo zahtevali jedino da su X i Y normirani prostori. Na osnovu Teorema 2.11, pod pretpostavkom da je Y Banachov prostor, $\mathcal{L}(X, Y)$ je sam za sebe Banachov prostor. Kada posmatramo sva ograničena linearna preslikavanja kod kojih je kodomen $Y = \mathbb{R}$ ili $Y = \mathcal{C}$, zbog činjenice da je \mathbb{R} (ili \mathcal{C}) kompletan prostor, prostor $\mathcal{L}(X, \Phi)$ ($\Phi = \mathbb{R}$ ili $\Phi = \mathcal{C}$) je Banachov prostor i za njega ćemo koristiti oznaku X^* , a nazivamo ga *dualni, konjugovani* ili *adjungovani* prostor prostora X . Dakle, sa X^* označavamo skup svih linearnih i ograničenih funkcionala definisanih na X ,

$$X^* = \{f : X \rightarrow \Phi \mid f \text{ linearan i ograničen}\}.$$

Naravno da bi smo sada mogli posmatrati, za zadati Banachov prostor X , i skup svih neprekidnih funkcionala definisanih na X^* , tj. skup $(X^*)^* = X^{**}$, u kome linearne

operacije i normu možemo uvesti na prirodan način, i sa kojima on takođe predstavlja jedan Banachov prostor. Slično bi smo mogli razmišljati i formirati prostore X^{***} , X^{****} itd. Nama je ovde od interesa posebno prostor X^{**} koga nazivamo drugi dualni ili adjungovani prostor prostora X .

Na osnovu teorema o reprezentaciji linearnih ograničenih funkcionala smo vidjeli naprimjer, da je dualni prostor prostora c_0 jednak prostoru l_1 , tj. $c_0^* = l_1$, u smislu algebarske i metričke izomorfnosti. Takođe je $l_1^* = l_\infty$, $l_p^* = l_q$ ($\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1$). Praveći druge duale ovih prostora možemo zaključiti sljedeće veze, $c_0^{**} = l_1^* = l_\infty$ ili $l_p^{**} = l_q^* = l_p$ ($\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1$). U smislu algebarske i metričke izomorfnosti, prvi primjer nam govori da je $c_0 \subset c_0^{**}$, a drugi da je $l_p = l_p^{**}$. Sljedećim teoremom dajemo generalnu vezu između prostora i negovog drugog duala.

Teorema 3.22. *Proizvoljan Banachov prostor X se može algebarski i izometrički uložiti u X^{**} , tj. vrijedi*

$$X \subseteq X^{**} .$$

Definicija 3.23. Ukoliko za neki Banachov prostor vrijedi $T_0(X) = X^{**}$ (odnosno $X = X^{**}$), tada kažemo da je X refleskivan prostor.

Operator T_0 uveden u dokazu gornje teoreme se naziva prirodno ili kanonsko preslikavanje prostora X u prostor X^{**} . Taj pojam preciziramo iz razloga da ako za neko drugo preslikavanje $T : X \rightarrow X^{**}$ vrijedi $T(X) = X^{**}$, to ne mora značiti refleksivnost prostora X .

Teorema 3.24. *Svaki potprostor refleksivnog Banachov prostora je takođe refleksivan.*

Teorema 3.25. *Banachov prostor je refleksivan ako i samo ako je njegov dual refleksivan prostor.*

Teorema 3.26. *Neka je X Banachov prostor. Ako je X^* separabilan, onda je i X separabilan prostor.*

Da obrat gornje teoreme ne važi uvjерavamo se primjerom prostora l_1 . Naime, l_1 jeste separabilan, ali njegov dual $l_1^* = l_\infty$, kao što smo to vidjeli u sekciji o separabilnosti, nije separabilan prostor.

Konjugovani operator

Neka su X i Y Banachovi prostori i $A \in \mathcal{L}(X, Y)$. Neka je domen operadora A (D_A) skup svuda gust u X . Za proizvoljan funkcional $g \in Y^*$ definišimo preslikavanje

$$f(x) = g(Ax) , \quad x \in D_A .$$

Očigledno je f dobro definisano za svako $x \in D_A$ jer je $Ax \in Y$. Kako je $g \in Y^*$ jasno je da je f funkcional. Za proizvoljne $x_1, x_2 \in D_A$ i $\lambda, \mu \in \Phi$ je

$$\begin{aligned} f(\lambda x_1 + \mu x_2) &= g(A(\lambda x_1 + \mu x_2)) = g(\lambda Ax_1 + \mu Ax_2) \\ &= \lambda g(Ax_1) + \mu g(Ax_2) = \lambda f(x_1) + \mu f(x_2), \end{aligned}$$

te je f linearan. Takođe vrijedi

$$|f(x)| = |g(Ax)| \leq \|g\| \cdot \|Ax\| \leq \|g\| \cdot \|A\| \cdot \|x\|,$$

tj. on je i ograničen funkcional (zbog ograničenosti funkcionala g i operatora A). Kako je D_A svuda gust u X , operator A možemo bez promjene norme produžiti na čitav prostor, a time i funkcional f . Jednostavnosti radi, taj produženi funkcional označimo ponovo sa f . Dakle, na gore opisan način mi smo svakom funkcionalu na Y pridružili jedan (tačno jedan) funkcional na X , te smo na taj način definisali jedno preslikavanje.

Definicija 3.27. Neka su X, Y Banachovi prostori i $A \in \mathcal{L}(X, Y)$. Preslikavanje $A^* : Y^* \rightarrow X^*$, definisano sa

$$A^*g(x) = f(x) = g(Ax), \quad g \in Y^*, \quad f \in X^*,$$

nazivamo konjugovani, adjungovani ili dualni operator operatora A .

U gornjoj definiciji smo definisali konjugovani operator ograničenog operatora. Međutim, to smo mogli učiniti i za proizvoljan linearan operator, ali tada se oblast definisanosti konjugovanog operatora može bitno suziti u odnosu na Y^* , može se čak sastojati jedino iz trivijalnog funkcionala na Y , bez obzira što je domen operatora svuda gust u X .

Teorema 3.28. Za $A \in \mathcal{L}(X, Y)$ je $A^* \in \mathcal{L}(Y^*, X^*)$ i pri tome vrijedi $\|A^*\| = \|A\|$.

Teorema 3.29. Konjugovani operator proizvoljnog operatora je uvijek zatvoren operator.

Primjer 3.30. Neka je $A_d : l_2 \rightarrow l_2$ desni shift operator, tj. za $x = (x_i)_{i \in \mathbb{N}} \in l_2$

$$A_d x = (0, x_1, x_2, \dots).$$

Na osnovu reprezentacije linearnih ograničenih funkcionala na l_2 , za $g \in l_2$ onda imamo

$$g(A_d x) = \sum_{i=1}^{\infty} (A_d x)_i \eta_i = \sum_{i=2}^{\infty} x_{i-1} \eta_i = \sum_{i=1}^{\infty} x_i \eta_{i+1}, \quad y = (\eta_i)_{i \in \mathbb{N}} \in l_2.$$

Dakle, $A_d^* = A_l$, konjugovani operator desnog shift operatora je lijevi shift operator, tj. operator sa djelovanjem

$$A_l x = (x_2, x_3, \dots), \quad x = (x_i)_{i \in \mathbb{N}} \in l_2.$$

Neka je $K(s, t)$ neprekidna funkcija na kvadratu $\{(s, t) | 0 \leq s \leq 1, 0 \leq t \leq 1\}$, pri čemu je za $q > 1$

$$\int_0^1 \int_0^1 |K(s, t)|^q dt \leq M, \text{ za svako } s \in [0, 1].$$

Definišimo preslikavanje $A : L_p[0, 1] \rightarrow L_q[0, 1]$ ($\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1$), sa

$$Ax(s) = \int_0^1 K(s, t)x(t)dt.$$

Zbog prepostavljene neprekidnosti jezgra K , preslikavanje je dobro definisano i očigledno linearno. Osim toga vrijedi

$$\begin{aligned} \int_0^1 |Ax(s)|^q ds &\leq \int_0^1 ds \left(\int_0^1 |K(s, t)||x(t)|dt \right)^q \\ &\leq \int_0^1 ds \left(\int_0^1 |K(s, t)|^q dt \cdot \left(\int_0^1 |x(t)|^p dt \right)^{\frac{q}{p}} \right), \end{aligned}$$

pa je

$$\|Ax\| \leq \left(\int_0^1 \int_0^1 |K(s, t)|^q dt ds \right)^{\frac{1}{q}} \cdot \left(\int_0^1 |x(t)|^p dt \right)^{\frac{1}{p}} \leq M^{\frac{1}{q}} \|x\|_{L_p}$$

te je A i ograničen operator. Odredimo sada konjugovani operator A^* . Proizvoljan funkcional g na prostoru $L_q[0, 1]$ ima reprezentaciju

$$g(y) = \int_0^1 y(s)x_0(s)ds,$$

gdje je $x_0 \in L_p[0, 1]$, element jednoznačno pridružen funkcionalu g . Po definiciji konjugovanog operatara, tada je

$$\begin{aligned} A^*g(x) = g(Ax) &= \int_0^1 Ax(s)x_0(s)ds = \int_0^1 \left(\int_0^1 K(s, t)x(t)dt \right) x_0(s)ds \\ &= \int_0^1 x(t) \left(\int_0^1 K(s, t)x_0(s)ds \right) dt. \end{aligned}$$

Dakle, dobili smo neki funkcional f na $L_p[0, 1]$, a opet zbog reprezentacije funkcionala je njemu jednoznačno pridruženi element dat sa

$$y_0(t) = \int_0^1 K(s, t)x_0(s)ds \in L_q[0, 1].$$

Zbog identifikacije prostora L_p i L_q^* , posljednjom jednakošću je definisan konjugovani operator, tj.

$$A^*g = f,$$

gdje smo poistovjetili funkcional g sa njemu pridruženim elementom $x_0 \in L_p$ i takođe funkcional f smo poistovjetili sa njemu pridruženom elementu $y_0 \in L_q$. Pri tome A^* preslikava dakle $L_q^* = L_p$ u $L_p^* = L_q$.

Teorema 3.31. Ako je $A \in \mathcal{L}(X, Y)$ onda je $A^{**} = (A^*)^* \in \mathcal{L}(X^{**}, Y^{**})$. Operator A^{**} je proširenje operatora A , tj. $A \subseteq A^{**}$ i pri tome je $\|A^{**}\| = \|A\|$.

Teorema 3.32. Neka je $A : X \rightarrow Y$ linearan operator takav da je D_A svuda gust u X . Operator $(A^*)^{-1}$ postoji ako i samo ako je R_A svuda gust u Y .

Teorema 3.33. Neka je $A : X \rightarrow Y$ linearan operator za koga je D_A svuda gust u X i R_A svuda gust u Y i neka postoji A^{-1} . Tada postoji i $(A^*)^{-1}$ i pri tome vrijedi

$$(A^*)^{-1} = (A^{-1})^* .$$

Teorema 3.34. Neka je $A : X \rightarrow Y$ linearan operator za koga je D_A svuda gust u X i R_A svuda gust u Y i neka postoji A^{-1} . Operator A^{-1} je ograničen ako i samo ako je operator $(A^*)^{-1}$ definisan na cijelom X^* i ograničem.